

Synthese van de standaard van de Korthals Griffon als werkhond

Het doel van veldwedstrijden is de beste vertegenwoordigers van het ras in het veld onder de aandacht te brengen van fokkers, die kwaliteitshonden willen fokken, dat wil zeggen fokhonden die alle karakteristieken van het ras bezitten en zeer veel jachtpassie vertonen, met de titel trialer en voor de allerbeste de titel kampioen, maar natuurlijk en vooral in het kader van de stijl van ons ras.

« Zowel de stijl van het ras als de morfologische karakteristieken zijn een ontegenzeggelijk specifiek typerend karakter van het ras als geheel dat de Clubs en de fokkers als hun plicht moeten beschouwen om in stand te houden. » (citaat van Robert MARTINEAU, 1973, in het bulletin van de Korthals Griffon club).

Bijzondere kenmerken van de griffon: De standaard van de griffon als werkhond is dus vastgelegd aan de hand van de rasstandaard om het specifieke gangwerk van de KORTHALS Griffon te determineren.

- a) de quête: de diepte van de quête heeft niets te maken met de lichaamsbouw, maar is in het algemeen een kwestie van mentaliteit, passie, en dressuur. Bij de griffon moet de quête in de breedte gaan, ja zelfs zeer breed zijn zolang de hond maar in de hand van de voorjager blijft. De quête moet altijd worden beoordeeld in samenhang met de biotoop waarin de hond zoekt.
- b) de galop: bij de griffon moet de galop constant zijn, licht wiegend, het lijf lijkt licht van achteren naar voren te gaan om de imaginaire as van het zwaartepunt. Een te krachtige galop moet vermeden worden. Een hond loopt dus zoals hij gebouwd is en in samenhang met zijn zwaartepunt, dat bij de griffon op de hoogte van de maag ligt. Om deze denkbeeldige as toont de galop van een griffon een licht wiegende beweging, die verandert naar gelang het terrein waar hij op loopt. Wanneer de hond moe wordt, wordt deze beweging duidelijker. De ruglijn overigens die lang is, moet gespannen zijn en de afzet bevorderen, bovendien bevorderen de helling van de schouder en de lengte van de dij de snelheid en de hoekingen de soepelheid. De griffon moet makkelijk en soepel gangwerk hebben.
- c) De snelheid: De quête van de griffon moet snel, levendig en constant zijn. Maar de snelheid moet in de stijl van de continentale honden zijn, dat wil zeggen dat een griffon niet even snel hoeft te galoperen als een pointer of een setter.
- d) De kophouding: moet in de verlenging van de ruglijn liggen. Het hoofd wordt licht naar voren en naar beneden gedragen, in een hoek met de nek, dat heet de kop als een « hamer » dragen. Het opvangen van verwaaiing en het erop afgaan moet gebeuren met de neus hoog.

- e) Het op verwaaiing afgaan: zodra de griffon verwaaiing krijgt gaat de neus omhoog, dan zal hij minder snelheid gaan maken, hij zoekt niet meer systematisch maar gaat de kegel van de verwaaiing in met geheven kop in de richting waar hij het wild heeft gelocaliseerd. Hij loopt soepel en vastberaden, waarbij hij steeds meer door de poten gaat tot hij bijna over grond gaat. Deze fase is zeer karakteristiek, hierin moet de stijl van de griffon duidelijk uitkomen in vergelijking met andere die niet deze kwaliteiten bezitten bij het afgaan op verwaaiing.
- f) Arrêt: het voorstaan mag staand zijn (vast staand), indien de hond geblokkeerd blijft staan in volle galop. Dit noemt men een kort arrêt, het punt moet worden toegekend, maar het is niet uitgewerkt, dus er mag geen CACT of RACT worden toegekend. Een arrêt vanuit liggende houding moet worden gepenaliseerd, behalve als het om een verrassingsarrêt gaat net voor een haak (dan kan geen uitmuntend worden toegekend). De ideale houding is een arrêt in gebogen houding. Het 'patron' moet een arrêt in de stijl van de continentale hond zijn.
- g) Het couleren: Het is wenselijk dat het couleren katachtig is, d.w.z. de hond moet gebogen, bijna kruipend naar voren gaan, de hals gestrekt, de neus omhoog, voor kenners is dit het hoogtepunt van griffonstijl. Een hortend en krachtig couleren moet worden vermeden. Deze stijkenmerken moeten meebeoordeeld worden bij het toekennen van een CACT of een RACT.
- h) De staart: de staart mag niet kwispelen. Kwispelen toont in het algemeen aan dat er sprake is van een arrêt waarbij de vogels niet vast zitten of niet recht voor de hond zitten. Deze fout moet worden bestraft. Als de staart niet gecoupeerd is, houdt de hond hem stil, de hond mag de staart niet recht omhoog houden en zal niet erg gaan kwispelen bij het opdoen van verwaaiing.

Algemeen: een CACT en een RACT zijn gelijk en kunnen slechts worden toegekend als het punt is uitgewerkt. Daar wordt alleen het uitwerken van de verwaaiing (kennismemen) onder verstaan. Dat staat soms tegenover een verrassingspunt.

Een CACT en een RACT kunnen slechts worden toegekend aan honden die een voor het ras karakteristieke gangwerk laten zien.